

”Yhdessä voitimme pelon”

Kun Mia Jokiniva ja Mikko Harma kohtasivat toisensa, elämä tuntui avartuvan uusiin ulottuvuuksiin. Molemmat tiesivät, että tässä on se oikea. Rakkaus oli vahva, mutta haaksirikko oli silti lähellä.

TEKSTI ANNELI JUUTILAINEN KUVAT MILKA ALANEN

”Monien nelikymppisten arjen rytmiä leimaa levottomuus. Meille seesteinen arki on valtavan suuri arvo”, Mia Jokiniva ja Mikko Harma sanovat.

Mia Jokinivan kännykkä pärähti soimaan vuoden 2006 maaliskuussa. Soittaja oli valokuvaaja **Mikko Harma**, joka oli saanut Mian puhelinnumeron heidän yhteiseltä tuttavaltaan. Tämän mielestä Mia ja Mikko olisivat oivallinen pari, joten hän otti asiakseen järjestää heille sokkotreffit.

Vain paria minuuttia aikaisemmin Mia oli saanut puhelimitse tiedon, ettei hän saanut hakemaansa työpaikkaa, joka olisi vienyt hänet kahdeksi vuodeksi Nicaraguaan kehitysyhteistyöhön. Tosin jo muutaman päivän ajan Mian intuitio oli sanonut, ettei hänen pitäisikään lähteä. Mia ei tiennyt miksi.

”Kahden minuutin sisään tapahtui kaksi todella isoa juttua. Se oli jonkinlainen vedenjakajahetki elämässäni”, Mia kertoo.

Joogaopettajana pitkään työskennellyt Mia, 41, ja Mikko, 47, ovat nykyään pari, joka pyörittää Loviisassa Villa Mandala Resort -nimistä yhteistä yritystään. Kyseessä on koulutus- ja kokouskeskus, joka tarjoaa palautumisvalmentajan ja joogaopettajan ammatillisia koulutuksia, kokouspalveluita ja erilaisia hyvinvointilomia eli reitittejä.

Vaikka tontille vievän ajotien varteen on pystytetty Saa hidastaa -kyltti, Mia ja Mikko eivät itse ole aina yrittäjinä siihen kyenneet tie tähän hetkeen ei ollut helppo.

OLI PÄÄSIÄINEN 2006, kun sokkotreffeille uskaltautuneet Mia ja Mikko sopivat tapaamisen pieneen helsinkiläiseen baariin.

Juuri kuuden viikon surffaamatkalta Perusta kotiutunut Mikko ja hiljattain yliopistosta valmistunut, akateemista uraa tavoitteleva Mia tarkkailivat toisiaan. Keskustelu soljui luontevasti eteenpäin, yhdessäolo oli helppoa ja leppoisaa.

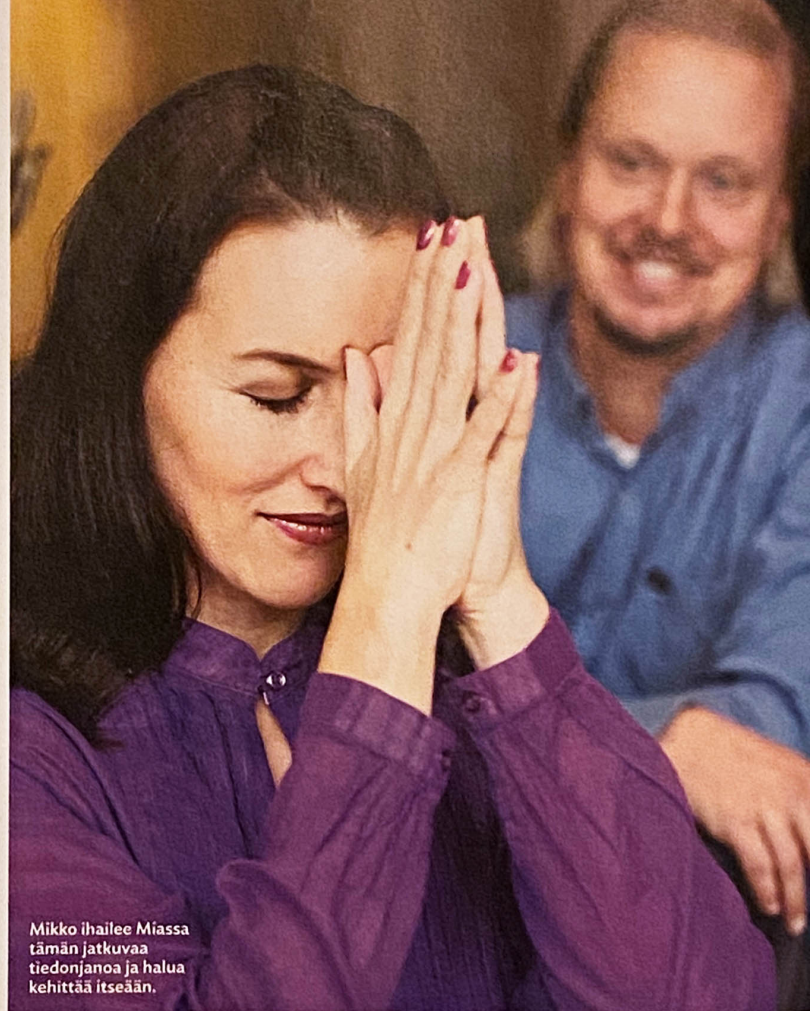
”Pasuunat eivät soineet eikä rakkaus salamoinut heti, mutta molemmat ajattelimme, että onpas toinen ihana ja kiinnostava tyyppi. Oli heti selvää, että haluamme tutustua toisiimme enemmän”, Mia kertoo.

Samanhenkisen ihmisen löytäminen oli tuntunut kummastakin vaikealta. Mikko oli tunnut juuri avioerostaan.

”Olin hetken aikaa katsellut kolmikymppisten surffikavereideni sinkkuelämää, ja se vaikutti pyörytyksineen hurjalta. En halunnut lähteä siihen ralliin ja ihmettelin, miten voisin koskaan löytää ihmisen rinnalleni.”

Myös Mia kaipasi vierelleen ihmistä, sitä oikeaa.

”Olin seurustellut monesti, mutta aina oloni oli jotenkin tyhjä niissä suhteissa. 14-vuotiaasta asti minulla oli ollut romantti-

Mikko ihailee Miassa tämän jatkuvaa tiedonjanoa ja halua kehittää itseään.

”Ihmettelin, miten voisin koskaan löytää ihmisen rinnalleni.”

nen ajatus, että haluan löytää sielunkumppanin, jonkinlaisen täydellisen parin sielulleni.”

SEURAAVILLA TAPAAMISILLA suhde lähti etenemään vauhdilla. Mialle omat rajat olivat aina olleet tärkeitä, eikä hän ollut koskaan asunut miehen kanssa. Mutta jo kahden kuukauden seurustelun jälkeen pariskunta muutti yhteiseen kotiin Helsingin keskustaan.

”En ollut edes kuvitellut voivani muuttaa jonkun kanssa yhteen. Nyt asiasta ei ollut

epäilystäkään, koska Mikon kanssa oli niin hyvä olla. En ollut aiemmin kokenut sellaista turvallisuuden tunnetta”, Mia muistelee.

Mian edellisten suhteiden alkuvaihetta oli usein leimannut voimakas hulluuntuminen, johon liittyi pelko omasta riittämättömyydestä ja toisen menettämisestä.

”Tällä kertaa mukana ei ollut pelkoa vaan pelkkää luottamusta ja kaunista rakkautta”, hän sanoo.

Mikko jatkaa, että molemmat olivat auki yhteiselle jutulle ja siksi se sai kasvaa. Kumpikaan ei pelannut millään tavalla.

”Kertaakaan minun ei tarvinnut pohtia sitä, miten paljon itsestäni uskallan antaa, ettei vaan tulisi näpeille”, Mikko jatkaa.

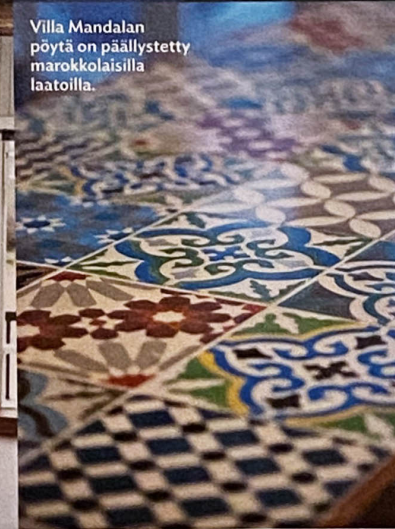
Mia ei hätkähtänyt edes silloin, kun Mikko esitteli hänelle parin viikon kuluttua ensitreffeistä ränsistyneen viikonloppukotinsa Loviisassa. Ensisuudelma vaihdettiin

Mikko toteuttaa, Mia ideoi.

Mia ja Mikko menivät naimisiin syyskuussa 2018 omalla kotipihallaan. Juhlateltaan oli kutsuttu sukulaisia ja ystäviä, joiden tapaaminen oli jäänyt vähäiseksi kiireisten yrittäjävuosien aikana.

Villa Mandalan pöytä on päällystetty marokkolaisilla laatoilla.

vanhassa navetassa. Vielä tuolloin kumpikaan ei osannut aavistaa, mihin se johtaisi tulevaisuudessa.

MIA JA MIKKO kuvailevat suhteensa ensimmäisiä vuosia mullistaviksi.

”Tuntui, että näin kaiken kirikkaammin. Se oli kuin valaistumisen kaltainen selvänäköinen tila ja tuntui, että aika pysähtyi täysin. Mian kanssa löysin itsestäni potentiaalia pysähtymiseen ja kyvyn kokea elämää ympärilläni henkischemmin kuin ennen.”

Suhde tuntui kasvavan koko ajan. Mikko avarsi Mian maailmaa. Mia oli valmistunut yliopistosta ja teki päätöksiä kansalaisjärjestöissä ja ryhmäliikuntaohjaajana. Mikko tuli aivan toisenlaisesta ympäristöstä. Hän oli surffaava taiteilija, jolla oli vahvat visiot.

”Mikko oli silmissäni täynnä inspiraatiota ja mahdollisuuksia. Pian aloimme kutsua

”Aiemmin olin piilotellut henkistä puoltani muilta kuin luottoystäviltäni.”

toisistamme esiin sellaisia voimavaroja, joihin emme olleet aiemmin uskaltaneet uskoa.”

Mikon kanssa Mialla heräsi ajatus, että hänkin voisi toteuttaa itseään uudella tavalla.

”Energia välillämme loi lisäuskoa luovaan kirjoittajapuoleeni ja hakeuduin kauan haaveilemaani toimittajan työhön.”

SUHTEEN ENSIMMÄISET viisi vuotta pariskunta matkusteli ympäri maailmaa. Mikko valokuvasi ja Mia kirjoitti juttuja. Yhteis-

Mitä olet oppinut Mikolta?

- Olen oppinut Mikolta rentoutta ja kykyä nauttia elämästä. Itsensä hemmottelu on hyvä asia.
- Rakkautta ja sydämen hyvyttä. Mikko on läpeensä hyvä, ja hän on todella empaattinen.
- Anteeksiantoa. Mikko on hyvä pyytämään anteeksi ja nielemään ylpeytensä. Ihailen sitä hänessä suuresti.

Mitä olet oppinut Mialta?

- Olen oppinut Mialta vastuullisuutta siinä, että ennakkoin toimintaani ja suunnittelen asioita paremmin kuin ennen – erityisesti, jos prosessissa on mukana muita ihmisiä.
- Mian tiedonjano herättää sen myös minussa. Ihailen sitä, miten Mia jaksaa paneutua asioihin ja kehittää itseään jatkuvasti.
- Elämäniloa ja kykyä riemuita onnistumisista ja elämästä yleensä. Miassa on kuplivaa energiaa, johon on helppo lähteä mukaan riemunkiljauksineen ja tuuletuksineen.

työn lisäksi he ruokkivat toisiaan henkisesti ja sielullisesti.

”Ensimmäistä kertaa minulla oli kumppani, jonka kanssa pystyin käymään pitkiä keskusteluja minulle tärkeistä filosofisista ja esoteerisista aiheista. Sitä ennen olin piilotellut henkistä puoltani muilta kuin luottoystäviltäni. Mikko olikin heti myös paras ystäväni.”

Molemmista tuntui, että suhde lensi. Urat olivat nousukiidossa. Kaikki onnistui.

”Kummankin olemuksesta oli kadonnut pelko. Kaikki elämän epävarmuus katosi”, Mikko muistelee.

Mia pohtii, että jokaisella sielulla on korkein potentiaali, johon päästyään ihminen toteuttaa hänelle annettuja lahjoja ja elämäntehtävänsä tavalla, joka tuottaa onnea ja tuntuu tarkoituksenmukaiselta.

Oikea ihminen vierellä parasta potentiaaliaan uskaltaa tavoitella ja voi

”Juuri ne piirteet alkoivat ärsyttää, joihin alussa oli toisessa ihastunut.”

saada sen voiman valjastettua niin, että asioita alkaa myös tapahtua.

”Jotain tunnistamista toteutui välillämme jo heti alussa, sillä molemmat tiesimme, että tämän ihmisen kanssa voi olla aivan täysin se, kuka on”, Mia sanoo.

He antautuivat myös toistensa intohimoille: Mia aloitti surffaamisen, Mikko joogan. Suhteen edetessä molemmat kannustivat toisiaan tavoittelemaan haaveitaan.

SAMALLA HERÄSI yhteinen unelma. Mikko kaipasi pois kaupungista, valokuvaajan työ oli hektistä. Hän oli ostanut jo vuosia aiemmin itselleen viikonloppukodiksi Loviisasta talon ja sitä ympäröivän ison tontin. Piha kasvoi heinää olkapäähän asti, ja rakennus oli aivan rempallaan.

”Mökki oli kuin kummitustalo. En silloin ymmärtänyt, miten paljon työtä se vaati.”

Pitkään joogaa harrastanut ja opettanut Mia tunsu heti miljöön omakseen. Hän näki mielessään, miten tontin vanha navetta voitaisiin laajentaa joogastudioksi. Se oli kuitenkin jo niin rapistunut, että remontoiminen ei kannattanut.

Yhdessä he päättivät rakentaa kokonaan uuden rakennuksen, josta valmistuttuaan tuli Villa Mandala Resort.

Mikko suunnitteli rakennuksen yritystoimintaa varten. Talousasioissa kokemattomat humanisti ja taiteilija ottivat pankkilainan ja aloittivat oman yrityksen rakennus- ja konseptointiurakan, joka kesti kolme vuotta.

Moni epäili, että pari ei onnistuisi, mutta ”hullu usko” vei heitä eteenpäin.

”Meitä yhdistää vahva luottamus intuitioon. Tiesimme, että pystymme tähän”, Mikko sanoo.

SILTI TYÖTÄ OLI tulkuton määrä ja taloudelliset riskit olivat valtavat.

”Emme ehkä olisi uskaltaneet ryhtyä koko hankkeeseen, jos emme olisi menneet sydän edellä.”

Yrityksen alkuvuodet olivat vaikeita ja liiketoimintaa leimasi pelko rahojen loppumisesta. Kaikki tehtiin itse vessanpesusta net-tisivuihin. Lisäksi pariskunta oli perustanut suuren joogastudion Helsingin Punavuoreen vuonna 2012, ja he laajensivat nopeasti toimintaa alkamalla järjestää hyvinvointimatkoja ullaomilla.

Mikko antoi Mialle 40-vuotislahjaksi pinkin surffilaudan, johon on maalattu hindulaisuuden pyhä om-tavu sekä Mian viilsautta symboloiva pöllö.

”Oli ihan hullua pyörittää kahta yritystä kahdessa eri kaupungissa ja reissata paljon ulkomailla. Koko ajan tuntui, että pitäisi olla toisaalla eikä voinut jakaa itseään kahtia”, Mikko muistelee.

Omia negatiivisia tunnetiloja ja stressiä ei voinut näyttää työpaikalla. Työntekijöiden määrä kasvoi koko ajan.

Samalla kasvoi raskas taakka siitä, että toisten palkkojen maksu meni kaiken muun edelle. Omat palkat ja lepo piti usein unohtaa, jotta muut olisivat tyytyväisiä.

”Kotiinhan me taakojen kanssa tulimme. Rankimman vuoden aikana oli hyväkin, että oli työtä kahdessa eri paikassa, joten saatoimme olla erillään”, Mia sanoo.

SUHDE AJAUTUI kriisiin. Piirteet, jotka ennen toisessa ihastuttivat, tuntuivat kovassa paineessa kuormittavilta. Mia oli rakastunut Mikon taiteilijaluonteeseen

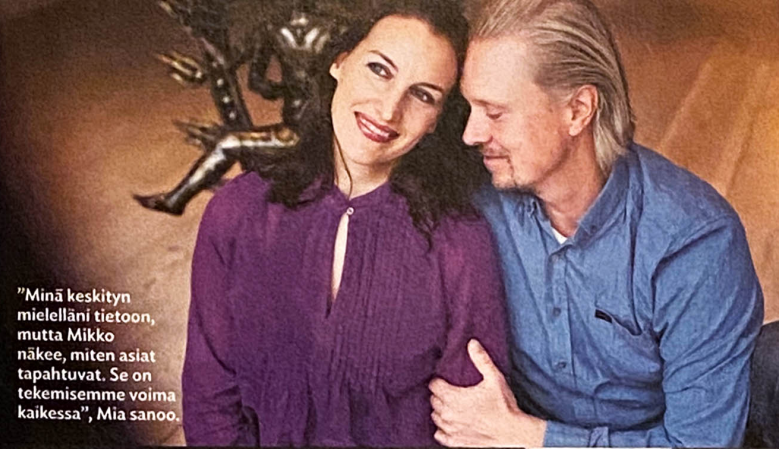
ja rentoon huomenna ehti -asenteeseen. Kovassa stressissä juuri ne piirteet kävivät eniten Mian hermoille.

Mikko puolestaan oli viehätynyt Mian nopearytmyydestä ja vahvasta kyvystä ennakoida asioiden sujuvuutta. Nyt erilaiset luonteet saivat tilanteet kärjistymään.

”Joskus mieleen yritti hiipiä ajatus, että pitäisikö kaikki lopettaa ja meidän lähteä eri suuntiin, kun olimme yhtäkkiä kaikesta eri mieltä. Mutta jo taloudelliset syyt olivat niin painavat, ettei se ollut mahdollista”, Mikko sanoo.

”Kauheinta oli myöntää, että rakensimme itse olosuhteet suhteemme kriisiytymiselle. Silti koko ajan fokus oli siinä, että toteutamme yhteistä unelmaamme ja haluamme päästä selvemmillä vesille”, Mia jatkaa.

Lopullinen helpotus tilanteeseen tuli kolme vuotta sitten, kun joogastudion toiminta loppui. Tilojen vuokrasopimus piti

”Minä keskityn mielelläni tietoon, mutta Mikko näkee, miten asiat tapahtuvat. Se on tekemisemme voima kaikessa”, Mia sanoo.

Mia ja Mikko myös matkustavat paljon, sillä he vetävät muun muassa Malediiveilla joogaamiseen ja surffaukseen keskittyviä venematkoja.

”On ihanaa tietää, että rankat vaiheet lujittivat suhdettamme.”

purkaa rakennuksen saneeraamisen vuoksi. Mialle ja Mikolle oli heti selvää, ettei uutta tilaa etsitä. Oli aika hengähtää.

AAMUT PUNAISESSA puutalossa noudattavat useimmiten samaa kaavaa: Mikko laittaa takkaan tulen, ja sen valossa nautitaan yhdessä aamupala, hitaasti ja rauhassa. Chia-puuro, leipä avokadomuhennoksella ja kahvi käynnistävät mukavasti päivän.

Sen jälkeen Mia tekee pranayama- ja meditaatioharjoituksen. Pariskunta joogaa, käy kuntosalilla ja juoksulenkeillä yhdessä,

ja saunominen kuuluu lähes päivittäisiin rutiineihin. Työtä tehdään välillä kellon ympäri, mutta joka ilta keskustellaan ja pötkötellään sohvalla niin, että Mikko hieroo Mian jalkoja.

”Mikko on ihana, unelmien aviomies, joka silittää ja ottaa kinaloon. Hän luo rakastavan ilmapiirin ja tekee hyviä asioita kaikille ympärillään koko ajan. Minä luon yhteyttä puolestani sillä, että aloitan keskusteluja, ja kutsun Mikon puhumaan ja analysoimaan yhdessä elämää.”

Pari luopui Helsingin-kodistaan virallisesti viime vuonna, vaikka vuodesta 2017 lähtien siellä ei juuri aikaa vietetty. Elämä on nyt rauhallisempaa kuin aiemmin.

”Kun viettäät toisen kanssa lähes joka sekunnin vuorokaudessa, niin se joko hitsaa yhteen tai näyttää, että on mentävä eri suuntiin. Me olemme ohittaneet sen vaiheen, että pitäisi pohtia, kaatavatko

vastoinkäymiset meidät. On ihanaa tietää, että rankat vaiheet lujittivat suhdettamme ja saimme kasvaa vielä tiukemmin yhteen”, Mia pohtii.

”Aika ihmeellisiä asioita pitäisi tapahtua, jotta se, mitä olemme löytäneet yhdessä, muuttuisi”, Mikko jatkaa.

VUOSIEN VARELLA yhdessä oleminen on hakenut muotojaan. Mia on yrittänyt opetella kärsivällisyyttä sen suhteen, että hänen ideansa eivät aina toteudu niin vikkelästi, kuin hän toivoisi.

”Olemme hakeneet yhteistä rytmiä. Olen meistä se nopeampi, joka hoitaisi mieluiten hommat heti pois alta ja siirtyisi seuraavaan. Mikon tahti on verkkaisempi.”

Välillä käydään kipakkaa keskustelua siitä, kumpi on tehnyt mitäkin ja miten paljon.

”Mielestäni konfliktit ovat hienoja työkaluja oman persoonan kehittämiseen. Parisuhde on peili, ja sen kautta oleellimmat asiat itsessä tulevat kirikkaasti nähtäväksi. Itse opettelen edelleen sitä, miten rytmittän omaa tekemistäni toisen kanssa, jotta homma saadaan toimimaan”, Mikko sanoo.

Yritystoiminnassa Mikko vastaa fyysisestä toteutuksesta ja visuaalisuudesta, Mia sisällöstä, suunnittelusta ja opettamisesta.

”Mikko saa asiat näkyväksi, hän on vahva rakentaja ja tekijä, jolla on valtava energia. Minä ideoin ja pyörin konseptien maailmassa rakentamassa sisältöä.”

ENNEN KUIN MIA tapasi Mikon, hänelle oli tärkeää selvittää asioista itse, ilman apua.

”Yliä tavatessamme erällä tapaa halveksin tarvitsevuutta, mutta pelkästään omillaan pärjäävän naisen arkkityyppi on sulanut minusta pois Mikon kanssa. Todellista rohkeutta on se, että uskaltaa sanoa tarvitsevasa toista. Rakkautemme on opettanut, että saan olla heikko ja tarvita muita ihmisiä.”

Juuri siinä piilee pariskunnan vahvuus: he täydentävät toisiaan.

”Kun meidän energiamme kohtaavat, yhtälöstä tulee enemmän kuin yksi plus yksi. Täydennämme ja ruokimme toisiamme niin, että uskallamme haaveilla ja toteuttaa unelmamme”, Mia pohtii.

Tällä hetkellä molemmat haaveilevat hyvästä ja seesteisestä arjesta. Hektisten vuosien jälkeen he osaavat arvostaa tavalista kiireetöntä elämää.

”Alussa olimme aallonharjalla, ja välillä on tullut kovia laskuja. Nyt tuntuu siltä, että olemme taas kipuamassa aallossa takaisin ylöspäin”, Mikko sanoo. ♥